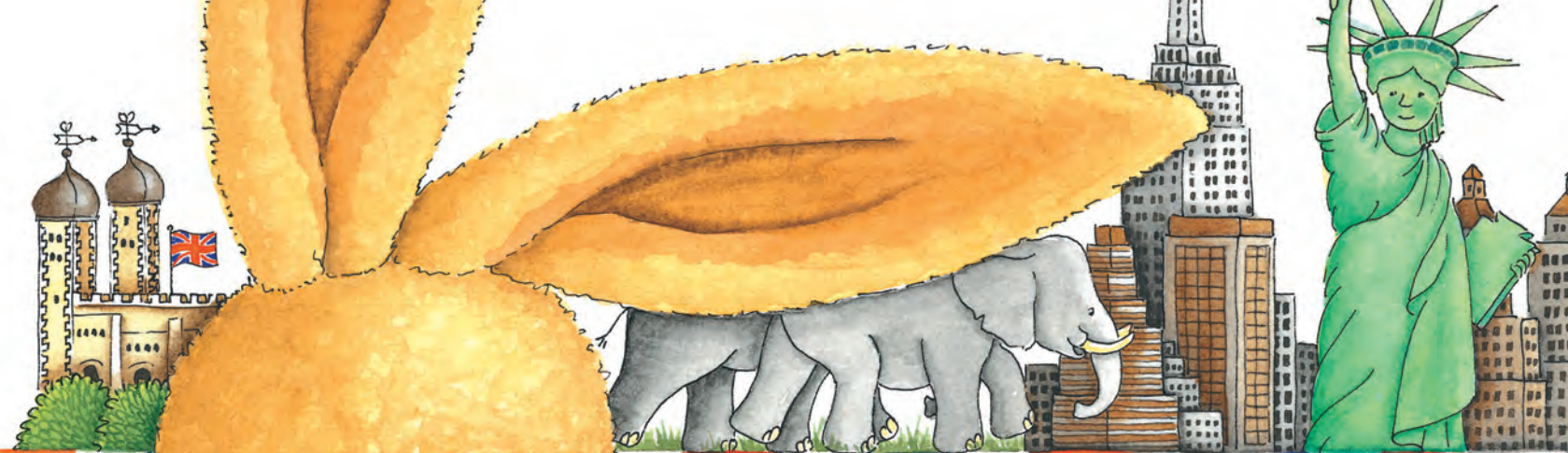

ФЕЛИКС... И ПРВА ПИСМА

Пред крај летњег распуста dogodilo se nešto страшно – Софијин плишани зека Феликс изгубио се на аеродрому. Софија је због тога била веома тужна, јер су она и Феликс били нераздвојни. Када је почела нова школска година, неочекивано је из Лондона стигло писмо за Софију – писмо од Феликса!

Али то је било тек прво писмо које је њен плишани зека послао са свог пута око света. А онда су уследила и писма из Париза, Рима, Каира, с једног сафарија у Кенији и из Њујорка. У њима је читала о разним узбудљивим догодовштинама, сазнала је многе занимљивости о другим земљама и научила свашта о животу људи у њима.

**Шест писама од Феликса и коферчић пун сувенира
с његовог пута око света.**

www.unzip.rs

Анете Ланген • Констанца Дроп

ФЕЛИКС... И ПРВА ПИСМА

Мали зека на путу око света

UNZIP

Ова књига припада:

Само нежно према овој књизи!

Аутор: Анете Ланген
Илустратор: Констанца Дроп
Превод: Славица Јојић
Лектура и коректура: Тамара Ђуран
Адаптација илустрације: Кристина Брачер
Уредник: Лана Кал
За издавача: Асенета Хачко
Издавач: UNZIP, Суботица
Штампа: Кина
Тираж: 2000
www.unzip.rs

За прво српско издање © 2026 UNZIP, Суботица
Original edition © 1994 Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG,
Hafenweg 30, 48155 Münster, Germany.
Original title: Briefe von Felix (ISBN 978-3-8157-1100-2).
Written by Annette Langen and illustrated by Constanza Droop.
All rights reserved.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
ISBN 978-86-82950-52-3
COBISS.SR-ID 195288841

ФЕЛИКС. И ПРВА ПИСМА

Мали зека на путу око света

Прича Анете Ланген
с илустрацијама Констанце Дроп

То је било заиста страшно! Софија и Феликс су се познавали већ дуго, заправо – одувек, још откако их је колевка спојила. Чак и сада, када је Софија порасла, Феликс и она би се заједно ушушкали у кревет кад падне ноћ. Мали плишани зека и Софија били су нераздвојни, осим када би Софија ишла у школу – тада је Феликс морао остати код куће. Али када би се вратила, испричала би му све што јој се тог дана догодило. Баш све, до последњег детаља! Феликс је увек разумео Софију, као што је и Софија знала шта Феликс жели да јој каже. На пример, била је сасвим сигурна да и Феликс воли шпaгете једнако као и она.

Када се на великом екрану за информације појавио лет за повратак кући, од Феликса још увек није било ни трага. Тако је Софија морала да се укрца на авион без свог најдражег плишанца. Толико се растужила да није желела ни додатну порцију сладоледа, нити да гледа кроз прозор; само је тихо седела на свом седишту.

Да би је утешила, Софијина млађа сестра Ленка нацртала јој је зеку. Тај зека је чак помало и личио на изгубљеног Феликса. Софија је прогутала кнедлу, па још једну, а затим су јој сузе потекле низ образе. Када су стигли кући, Софији је све изгледало другачије без Феликса. А пред спавање њен мекани зека недостајао јој је више од свега.

Данас почиње нова школска година. Међутим, Софија је толико тужна да се не може радовати својим другарицама, нити омиљеној учитељици. Стално мисли на свог јадног Феликса. Он никада није био сам – сигурно је уплашен!

Када се први школски дан коначно завршио, Софија је полако кренула кући. Трудила се да не размишља о томе да је Феликс неће дочекати у њеној соби. Кораци су јој постајали све тежи и чинило јој се као да је прошла читава вечност док није стигла до своје капије. Али зашто мама маше тако узбуђено? У руци је држала нешто и викала: „Софија, види! Стигло је писмо за тебе!“ И заиста, на коверти је писало њено име.

Зачуђено је погледала писмо. Ко то тако чудно пише? А онда га је радознано окренула.

Софија није могла да поверује својим очима –
право правцато писмо од њеног Феликса! Срце
јој поскочи од среће и снажно загрли писмо.
А затим и маму, па дубоко удахну и викну:
„Ленка, Никола, Алекса, погледајте ово!”

Када се тата увече вратио с посла, и њему је дала да прочита писмо. Веома се
изненадио. „Види, види”, промрмља, „наш пустилов је стигао чак до Лондона!
До главног града Енглеске.” „А колико људи живи у том главном граду?”, упита
Софија радознано. Желела је да сазна баш све о месту у ком је био њен Феликс.

ЛОНДОН, 11. АВГУСТ

♡ ДРАГА СОФИЈА,

НАЖАЛОСТ, ИЗГУБИО САМ СЕ НА АЕРОДРОМУ.
АЛИ, МОЛИМ ТЕ, НЕМОЈ ДА СЕ БРИНЕШ ЗА
 МЕНЕ! ДОБРО САМ. СЛУЧАЈНО САМ
УШАО У ПОГРЕШАН АВИОН. И ТАКО САМ,
УМЕСТО КУЋИ , ОДЛЕТЕО У ЛОНДОН. ОВДЕ
НА ОБАЈИ ЈЕДНЕ РЕКЕ СТОЈИ ЈЕДНА ЧЕТВРТАСТА
ТВРЂАВА. АЛИ ЈЕ РЕКА МУТНА И ПРЉАВА!

ТУ ЈЕ И ВЕЛИКА ПАЛАТА. ИСПРЕД ЊЕ СТОЈЕ
СТРАЖАРИ С ВЕОМА НЕОБИЧНИМ КАПАМА.

СИГУРАН САМ ДА ТИ

ТАКВУ КАПУ НЕ БИ НИ
ЗИМИ СТАВИЛА НА

ГЛАВУ. ОВДЕ ЈЕ ЈОШ НЕШТО ВЕОМА
НЕОБИЧНО – СВИ ГОВОРЕ НЕКИМ
ЧУДНИМ ЈЕЗИКОМ.

УСКРОРО ЋУ ТИ ОПЕТ ПИСАТИ.

МНОГО МИ НЕДОСТАЈЕШ,

ТВОЈ ФЕЛИКС.♡